

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 23 de març de 2017.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- Prèvia citació a judici de data 13 de maig de 2014, en l'Audiència del subsegüent dia 28 de juliol de 2015, la part agent formulava demanda en reclamació de quantitat contra les parts codefenents, de conformitat amb les circumstàncies de fet que exposava i els documents adjuntats. Després d'invocar els fonaments de dret que considerava pertinents, sol·licitava que fos dictada Sentència amb els següents pronunciaments:

"... condemnant solidàriament als defenents a pagar a la meva principal la

suma de 51.602,10 €, que incorpora els interessos i comissions bancaris pactats dins l'11 de març de 2014, la quina haurà d'incrementar-se amb els interessos pactats a la pòlissa de crèdit per deute pendent de reemborsar en cas de venciment, a partir del 12 de març de 2014, dia següent a la darrera liquidació, i fins a la total i definitiva cancel·lació del seu deute.”

Interessant igualment la condemna en costes, inclosos els honoraris d'advocat i procurador.

II.- En l'Audiència del subsegüent dia 15 de setembre de 2015, la part defenent va formular contesta a la demanda tot oposant-s'hi, en la qual prèvia al·legació dels fets i fonaments de dret que va considerar escaients, va sol·licitar es dictés Sentència amb els següents pronunciaments que es retranscriuen literalment:

“...vulgui declarar improcedents les reclamacions de l'adversa, desestimant aquesta demanda. Condemnant a la part agent al pagament de les costes processals ocasionades als meus principals, inclosos els honoraris d'Advocat, Procuradora i Perits.

III.- En les Audiències dels dies 6 d'octubre i 3 de novembre de 2015, les parts van replicar i duplicar respectivament, reproduint les seves pretensions inicials.

IV.- El dia 24 de novembre de 2015, es va obrir el judici de proves en el marc dels presents autes, i en aquell acte la part actora va proposar la pràctica de la prova Única; i els codemandats van proposar la pràctica de les proves Primera a Quarta, segons el detall constant en l'acta celebrada aquell referit dia (cf. f. 151).

V.- Després d'haver practicat la totalitat dels mitjans probatoris proposats per les parts amb el resultat que figura en autes, per diligència judicial de data 12 d'abril de 2016, es va procedir al tancament del present judici, havent formulat les parts les seves corresponents conclusions, el subsegüent dia 3 de maig

de 2016, insistint en les pretensions inicials, tot modificant la part agent el seu *petitum* a favor de la part defenent, reclamant la suma de 51.532,10 € -enlloc dels 51.602,10 € inicials-, “a majorar pels interessos pactats, que s’hauran de calcular com segueix:

“i.- Sobre la quantitat de 51.602,10 €, a majorar pels interessos pactats en la pòlissa de crèdit a aplicar un cop el deute és vençut, des de l’1 d’abril de 2014 (data darrera liquidació), fins al 30 d’octubre de 2015.

ii.- Sobre la quantitat de 51.532,10 €, a majorar pels interessos abans referits, des de l’1 de novembre de 2015 i fins al seu efectiu pagament.”

VI.- L’Hble. Tribunal de Batlles va dictar Sentència en data 6 de juny de 2016 va decidir : *“Que estimant íntegrament la demanda interposada per la part agent, s’escau condemnar solidàriament a la societat mercantil DE....., SL. (DE....., SL.) junt amb el Sr. M...., a pagar a l’entitat bancària XX, SA. la suma de 51.532,10 € incrementada pels interessos pactats, calculats segons allò disposat al Fonament de dret Tercer de la present resolució, i fins a la total liquidació del deute; així com les costes judicials derivades del present procediment, inclosos honoraris d’advocat i procurador de la demandant, a acreditar en període d’execució de sentència.”*

VII.- Contra l’esmentada resolució formula recurs d’apel·lació la representació processal de DE....., S.L., i Sr. M... i, en virtut dels arguments que exposa en les seves conclusions, demana la seva revocació, imposant a l’adversa les costes del procediment.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER.- En el present procediment, la part agent XX...., S.A., (en endavant, XX) reclama front la part defenent, DE....., S.L., i Sr. M...., el rossec deutor derivat del contracte de crèdit que va ser extingit per no renovació de pròrroga en data de 10.3.14.

La sentència d'instància estima íntegrament la demanda i condemna al pagament de les costes de la instància a la part defenent.

Contra tal decisió s'alça la part vençuda.

SEGON.- Ja em dit en reiterades ocasions (STJC 046/02; 060/06; 024/10 i 273/15, entre d'altres) que quan la part recurrent insisteix en els mateixos arguments que ha fet servir en la instància sense aportar cap nova argumentació contrària a les que han fonamentat la decisió del Tribunal d'instància, ja és motiu suficient per desestimar el recurs i confirmar la decisió impugnada.

Però en ares d'exhaurir al màxim la resposta judicial i amb la vana esperança de portar al convenciment de la part recurrent de que la raó no esta del seu cantó, entrarem a fer unes consideracions sobre el fons del litigi que aquí es planteja.

TERCER.- Ens trobem davant de la decisió de XX de no renovar una pòlissa de crèdit en compte corrent de data 10.3.11 en vèncer la pòlissa en la seva pròrroga en el dia 10.3.14. Ja ho havia intentat l'entitat bancària a la finalització del període inicial d'un any de la pòlissa (el 10.3.12) però per raons formals de la deficient notificació de la dita decisió a la part acreditada i al seu avalador, aquella acció processal es va veure frustrada.

Doncs, reparats els mecanismes formals del preavís que calia donar als seus clients, l'entitat ha tornat a comunicar la seva voluntat de no renovar la pòlissa de crèdit que els vinculava. Aquesta en el moment de la no prorroga tenia un saldo deutor de 51.602,10€ que inclou les comissions i interessos pactats fins

el dia 11.3.14.

Estranyament, en data de 30.10.15 es va fer una imposició en efectiu en el compte corrent que estava vinculat el crèdit. La part agent en el seu escrit de conclusions ha compensat aquest ingrés del deute que reclama.

QUART.- Doncs bé, l'argument reiterat ara per la part defenent és que l'entitat agent havia de resoldre i liquidar també el contracte de compte corrent que tenia concertat amb la part defenent des del dia 15.6.00 (és a dir, 11 anys abans de concedir-li la pòlissa de crèdit). La sentència ja descarta aquesta exigència en considerar que són contractes diferents i que cadascun té els seus drets i obligacions per a cada part (com ja va dir la nostra STJC 338/08) i també ara reconeix la pròpia recurrent en el seu escrit de conclusions davant la Sala. I el fet que en seguir la vigència del contracte de compte corrent en res perjudica l'acció que exercita la part agent en reclamació del saldo deutor de l'altre contracte de crèdit en compte corrent i si el saldo reclamat s'ha vist reduït en 70€ per la imposició feta en data 30.10.15 (un cop ja fet l'escrit de rèplica de la part agent) no té altra explicació i justificació que l'autorització del dret de compensació de saldos en altres comptes de la mateixa entitat dels mateixos clients, en favor del Banc que tant recull el contracte de compte corrent (clàusula 28ena, foli 58) com la clàusula X del contracte de pòlissa de crèdit (foli 67). Per tant, en res afecta a l'acció exercitada de reclamació de quantitat el fet que els defenents segueixin tenint un compte obert en l'entitat. Com diu la part agent de manera encertada, una pòlissa de crèdit necessita de l'existència d'un compte corrent que canalitzi les disposicions i els abonaments, però un compte corrent pot subsistir perfectament sense una pòlissa de crèdit.

En conclusió, la sentència d'instància ha de ser confirmada íntegrament per estar plenament ajustada a dret. El recurs ha de ser desestimat.

CINQUÈ.- En resultar desestimat el recurs procedeix imposar les costes per ell generades a la part recurrent, de conformitat amb el que disposa el Codi 7,51,5.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de DE..., S.L., i Sr. M.... contra la Sentència dictada per l'Hble. Tribunal de Batlles en data 6 de juny de 2016, que confirmem íntegrament.

Imposem el pagament de les costes causades en aquesta alçada a la part apel·lant.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-